

РЕШЕНИЕ

№ 274

гр. София, 15.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 17.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **7335** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка ФК-С549-0034866/30.06.2020г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, Със заповедта, на основание чл.186 ал.1 т.1 б.“а“ от Закона за данък добавена стойност е разпоредено запечатване на търговски обект – маса за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място], [улица] забрана за достъп до него за срок от 14 дни. Заявяват искане пред съда за отмяна на акта, поради материална и процесуална незаконосъобразност, което поддържат и в с.з.

Ответникът, чрез процесуален представител, поддържа становище за неоснователност на жалбата.

От фактическа страна.

На 20.06.20г. контролните органи на НАП извършили проверка на търговски обект - маса за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. За извършена покупка на 1.1 кг банани на обща стойност 3.20 лв. не била издадена касова бележка от наличното в търговския обект и функциониращо фискално устройство. Установена е в хода на проверката и та значителна касова разлика в размер на 243.76 лв. в плюс. Установено е нарушение на чл. 25, ал. 1, т.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални

устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби -неиздаване на ФКБ.

За констатираното при проверката контролните органи съставили Протокол серия АА №034866/20.06.20 год.

Описаните по-горе факти се установяват от приложените по делото писмени доказателства-съставените Протокол серия Протокол серия АА №034866/20.06.20 год. Издадена е и оспорената в настоящото производство Заповед №34866/30.06.2020 г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ С. към ГД „Фискален контрол“, ЦУ на НАП Със заповедта е наложена принудителна административна мярка: запечатване на търговски обект- маса за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, считано от влизане в сила на заповедта, на осн. чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС. Изложени са мотиви.

Заповедта е връчена на дружеството на 15.07.2020 год., видно от разписката на л.11 от делото, а жалбата против нея е подадена на 16.07.2020 год. в деловодството на административния орган.

При така установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е от лице, което има правен интерес от оспорването, тъй като със заповедта се запечатва обект, стопанисван от дружеството-жалбоподател, в законоустановения срок по чл.186, ал.4 от ЗДДС във връзка с чл.149, ал.1 от АПК и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. С приложената на л.24 от делото Заповед № ЗЦУ-ОПР-16 от 17.05.2018 г. изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели "Оперативни дейности" в териториалните дирекции на НАП към ГД "Фискален контрол" при ЦУ на НАП да издават заповеди за запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС. Приложена е и Заповед № 3766/25.09.2019г. за временно прензначаване на издателя на заповедта на длъжността Началник отдел "Оперативни дейности" С..

Оспореният административен акт е издаден в установената писмена форма и съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК. Подробно в заповедта за налагане на ПАМ е описано констатираното при проверката от контролните органи нарушение, което именно е мотивирало фактически прилагането на процесната ПАМ, а именно-неиздаването на фискална касова бележка за извършената в търговския обект продажба, от която продажба са констатирани касова разлика между наличните парични средства в касата и тези, отчетени във ФУ, като установената разлика е в размер на 2,00 лева.

С разпоредбата на чл. 186, ал. 1, б. "а" във вр. с ал. 3 във вр. с чл. 25, ал.1, т.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 год. на МФ, законодателят е предвидил налагането на ПАМ с мотивирана заповед, която съдържа изложение на предвидените в закона предпоставки. Тези предпоставки съгласно чл. 186, ал. 1, б. "а" са формулирани така: "Принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни,

независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. " В нормата на чл. чл.25, ал.1, т.1 от Наредба №Н-18/2006 год. е предвидено задължение за лицата да регистрират и отчитат извършените от тях доставки/продажби в търговски обект, чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) за всяко плащане. Самата Наредба №Н-18/2006 год. регламентира реда и начина за издаване на фискални касови бележки за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства. По силата на чл. 3, ал. 1 от Наредбата всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги. Съгласно чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС се забранява и достъпът до обекта. Възприемайки извършеното нарушение на 25, ал.1, т.1 от Наредба №Н-18/2006 год. като източник на правомощието си по чл. 186, ал. 3 във вр. с ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС, в случая ответният административен орган е издал процесната заповед за налагане на ПАМ, чието съдържание е запечатването на търговския обект, в който е осъществено констатираното от приходните органи нарушение. Самият акт на ответника е мотивиран чрез описание на констатираното нарушение на реда и начина за документиране на продажбите в търговския обект. Тези обстоятелства са описани в оспорената заповед и в протокола от извършена проверка, към който се съдържа препращане и който е описан в оспорената заповед, което е допустимо относно мотивацията на акта, по аргумент от Тълкувателно решение № 16 от 31.ІІІ.1975 г., ОСГК.

Заповедта е мотивиран и от гледна точка конкретната продължителност на наложената мярка. В разпоредбата на чл. 186, ал.1 от ЗДДС е предвидена възможност, принудителната административна мярка запечатване на обект да се прилага за срок до един месец. След като законодателят е предвидил срок до един месец, то административният орган е длъжен да обоснове защо е определил срок от 14 дни, който е близо до средния срок, определен в закона. В случая са изложени мотиви по отношение на продължителността на срока на наложената ПАМ, като административният орган се е позовал на тежестта на извършеното нарушение и последиците от него, местоположението на търговския обект, неговата площ, оборотът от извършените продажби, липсата на публични задължения, липсата на издадени НП за извършени други нарушения на данъчното законодателство. Органът е посочил още, че определеният срок е съобразен и с целената превенция за преустановяване на незаконосъобразните практики в търговския обект, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за стриктно спазване на задълженията.

В производството пред административния орган не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Фактите, изпълващи хипотезата на чл.25, ал.1, т.1 от Наредба №Н-18/2006 год. във връзка с чл.186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС, са описани в съставения

при проверката в търговския обект протокол, който е описан в оспорената заповед. По отношение спазването на материалния закон: Разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от Закона за данък върху добавената стойност предвижда, че принудителна административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. В конкретната хипотеза се установява, че търговецът не е изпълнил вмененото му от чл. 25 от Наредбата задължение да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Неизпълнението на задължението за отчитане на продажбите на стоки в търговските обекти е основание за прилагане на принудителна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС.

В разглеждания случай за извършената контролна покупка на 1.1 кг банани на стойност 3.20 лв. не е бил издаден фискален касов бон, което съставлява неизпълнение на задължението за регистриране на продажбата, респективно неспазване на реда и начина за издаване на документ за нея. Ето защо формално материалният закон правилно е приложен от органа.

При издаване на оспорената заповед не е допуснато нарушение на принципа за съразмерност, установен с чл. 6, ал. 2 АПК. В случая накърнените обществени отношения във връзка с отчитане на реализираните обороти от стопанския субект не се свеждат само до сумата 3.20лв., а предвид особеностите на обекта констатираната неотчетена касова наличност в размер на 243.76 лв. в плюс води до констатация за системно неотчитане на извършени продажби и правилно е зачетена при определяне на срока на продължителност на мярката - в т.см. Решение № 15125 от 08.12.2020 по адм.д. № 10026/20г. по описа на ВАС.

Изложеното мотивира съда да приеме, че заповедта е законосъобразна, а жалбата срещу нея - неоснователна.

По разноските.

При този изход на процеса жалбоподателя следва да бъде осъден да заплати на Националната агенция по приходите в качеството ѝ на юридическо лице, в състава на което влиза административния орган, издал оспорения акт, разноски по делото за настоящата инстанция/юрисконсулско възнаграждение/ в размер на 100лв.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка ФК-С549-0034866/30.06.2020г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, Със заповедта, на основание чл.186 ал.1 т.1 б.“а“ от Закона за данък

добавена стойност е разпоредено запечатване на търговски обект – маса за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място], [улица] забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция по приходите разноски по делото за настоящата съдебна инстанция в размер на 100 /сто/лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: